

3523. 3die Beh. af Forst. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 3524

maa endnu tillade mig at gjøre en Bemærkning ved den foreslaaede Træskonnert, som nu staaer her blandt de allerede bevilgede Udgifter. Det gaaer besynderlig til med slige Sager. For 7 Mar siden antog vi — og det blev jo dengang udtryffeligt og meget stærkt fremhævet her i Salen, — at Træskibenes Tid var forbi, og at det var mere eller mindre pantskerklædte Skibe, som nu vilde træde i deres Sted, og altsaa maatte man jo ikke anvende Noget af sine Midler paa et Krigsmateriel, som allerede dengang var erkjendt for ikke mere at være tidsvarende. Vi havde dengang en lang Debat om Pantskerklædte, og den daværende Marineminister yttrede sig da saaledes, — jeg beder de Herrer see efter Sp. 1885 i Sessjonen 1862. —: "Jeg skal da ligeoverfor disse ubestemte Forhold" — disse ubestemte Forhold! — "ganske bestemt forpligte Marinen til, at der ikke skal blive lagt Kjøb til noget Træskib i det Biennium, der nu forestaaer; — hvad der kan skee i Tidens Løb, skal jeg ikke her herøre." (Hør!). Jeg skulde dog troe, — jeg svarer paa dette "Hør", — at vi bestandig ere gaaede videre og videre med Pantskerklædte, og mindre og mindre have befattet os med Træskibe. Have vi altsaa ikke Raad til alle mulige Ting, det være sig enten Lurus- eller Nødvendigheds-gjenstande, saa er det dog bedst, at vi indskrænke os til det, der maa antages at være det meest Uundværlige. Men, eftersom Sagen har viist sig i forrige Samling og i nærværende, og saaledes som den er bleven behandlet af den ærede Minister, maa jeg dog endnu fremhæve Gæt, og det er, at den ærede Minister, efter hvad vi jo Alle tydelig erindre, trods sine Forsikringer om, at hans Stilling taar er, som den var ifjor, og trods hans bestemte Begjæring om at faae et Pantskerklædt kom til os her ved anden Behandling og overlod til os, om vi vilde anskaffe et Pantskerklædt eller ikke. Den ærede Minister tog for den Dag Afsted med Portefeuilleen, som vi iøvrigt ikke kunde bruge, men det er et yderligere Beviis paa, hvilken grundig Forvirring det er lykkedes den ærede Mi-

nister at indføre i hele Forhandlingen om Marinens Sager. Jeg tør sige, at vi Alle ere bedre Venner af Marinen end den, der for Diebliffet styrer dens Affairer, og saaledes bliver det for mig overordentlig vanskeligt at give mit Minde til nogensomhelst Anskaffelse til Raadighed for en Bestyrelse, der efter min Opfattelse saa lidt svarer til det, som man billigtviis kunde vente af den. — Naar det ærede Medlem fra Præsto (Scavenius) har talt om, at det bliver sværere og sværere Pantskerklæde, man skal have, og at vi ikke have Raad til at faae af de sværeste, saa er dette fuldkommen rigtigt, men just derved bliver det mig overordentlig betænkeligt netop i dette Dieblif paa denne rigtignok hurtigere, men mindre sikre Maade at anskaffe et Skib i Udlandet. De ville erindre, mine Herrer, at vi begyndte med et Par Tommers Jern, og dette Pantsker var allerede i 1860 anseet for saa betryggende, at intet Projectil kunde gaae derigjennem. Man byggede nu sværere og sværere, men samtidig dermed fandt man paa Skyts, som mere og mere trængte igjennem, saaledes at man jo nu er kommen til, at 12 Tommers Jernplader og 8 til 10 Fods Granitmure skydes igjennem — jeg henholder mig til, hvad der har staaet bekendtgjort om de Forsøg, der ere anstillede i de forenede Stater. Vi have nu 5 til 6 Tommers Jern; men man bygger nu de senere Skibe i England med 11½ og 12 Tommers Jern. Dersom der altsaa er nogen god Mening i, at vi skulle kunne staae os tilføes imod en mægtig Fjende, som har Raad til at anskaffe sig svære Skibe med 11 à 12 Tommers Plader, saa er det slemt for os, at vi kun have Skibe, der føre halvt saa tykke Pantskerplader. Det fortjener derfor vistnok den største Overveielse, om man, naar der skal lægges an paa Pantskerklæde, enten skal indskrænke sig til de mindre Skibe, som behøves for Kystforvaret, eller om man skal gaae over til de virkelig kraftige og større Skibe. Jeg skal imidlertid ikke yttre mig videre derom for Diebliffet, da det jo ikke ligger for til Afstemning. Den ærede Minister bemærkede, at vi engang